

la veu

**A Sant Antoni,
per a la Veu
Les Bloes de
Paco "el Flare"**

ELECCIONS: El Partit Popular ha anunciat la
retirada de Marcelino Domingo
com a cap de llista del partit

**FESTA DE LA CARXOFA:
de pinxos per Benicarló**

FESTA DE LA CARXOFA 2015

text REDACCIÓ

“Quan la carxofa està a l’horta”, guanyador de la cinquena edició del Premi Pinxo de carxofa de Benicarló, ha estat creat en les cuines del Restaurant Tràngol de Benicarló. La Penya Mechero ha tornat a la càrrega i ha desplegat als seus especialistes entre els 38 bars, cafeteries i restaurants de Benicarló que s’han inscrit per a participar en les VIII Jornades del Pinxo de Carxofa que tenen lloc del 9 al 25 de gener. Cadascun dels establiments aporta dos pinxos al concurs, a més de molts altres que es poden degustar en els establiments adherits a la campanya de promoció que obri la Festa de la Carxofa 2015. Hèctor Roca, propietari de l’establiment guanyador, va explicar que “és una idea que ja em ve de l’any passat, tenia en ment fer un paisatge agrícola”. El pinxo descansa sobre una base de picadeta d’hamburgueses i molles ibèriques que imiten la terra on es conrea la carxofa de Benicarló. Sobre ella, saltejat de verdures procedents del terme municipal de Benicarló i que comparteixen època de creixement amb la carxofa: bròcoli, fabetes, ceba... Un calçot a la graella, un tomàquet a baixa temperatura i carxofes confitades, flamejades i saltejades, confitura de carabassa i maionesa verda, completen la composició.

UN PREMI AMB RECONeixEMENT

Representants de la Penya Mechero recorden que la iniciativa d’organitzar el premi va nàixer durant un viatge al nord d’Espanya. “El tema de la gastronomia sempre ens ha agradat i ens vam adonar que seria una bona idea fer-lo en les jornades del pinxo. Des de l’ajuntament sempre ens han donat suport i per això anem endavant”, detalla. Els integrants de la penya es divideixen en equips de dues persones, que visiten d’incògnit els bars participants. Després de la degustació del pinxo que participa en el

concurs, puntuen sobre la base d’unes taules que han confeccionat i que contempnen aspectes com “presentació, servei, sabor, elaboració i que la carxofa siga un element principal, no com acompanyant”. Després de sumar els resultats i comparar-los amb tots els equips, s’organitza la final, en la qual prenen part els tres millors pinxos. Enguany, a més del Tràngol, els finalistes han estat el Xanadú, amb el Cafè amb llet i lectura, i el Nou Rayfe, amb el Carxofa Rayfe Premium. Tots ells és la primera vegada que aconseguixen colar-se a la final.

Al llarg d’aquests anys, el premi ha aconseguit consolidar-se com un referent entre els comensals. “Per a nosaltres és un orgull, perquè la gent espera que donem els premis per anar a degustar els pinxos. La gent ens pregunta molt i això suposa ja un referent en les jornades”. Rebre el premi Mechero, a més, suposa una major afluència a l’establiment, donada la publicitat gratuïta que suposa. Conegudes són les cues que es munten en els bars guanyadors i el treball extra que suposa per als treballadors dels establiments afrontar la demanda de pinxos, atès que en una jornada normal es poden arribar a servir fins a un centenar de tapes. “Cada any ens costa molt més fer la valoració. Enguany les votacions han estat molt ajustades, això vol dir la gran implicació que tenen els participants en les jornades”, van explicar representants de la penya.

MAR DE SENSACIONS

Fer la ruta suposa embarcar-se en un món de sabors i sensacions úniques per al paladar, donats els maridatges que proposen els establiments participants. Són diversos els que podem trobar, amb foie, formatges de diferents classes i diversos peixos. Les verdures, companyes de camp, són també habituals en les propostes. De fet, el pinxo guanyador d’enguany es basa en aquesta proposta. En salat, en dolç, rostides, en tempura...i fins i tot crues. Gaudir de les carxofes en els bars de Benicarló és, aquests dies, un premi

per al gust, donada la delicadesa amb la qual els restauradores la preparen. Els pinxos enguany tenen un preu de dos euros cadascun, amb la beguda a banda.

Per regla general, els benicarlandos divideixen als participants per zones, que recorren en grups sobretot per les nits. D'aquesta manera, les jornades suposen també un al·licient per als establiments, que habitualment patien un gener flux donada la situació econòmica. Gent de totes les edats s'arma amb el plànol que edita el consistori i visita als participants, intercanviant amb la resta de comensals el seu parer referent a altres pinxos. Les jornades, a més, suposen un suport als llauradors, que en plena temporada alta de carxofa de Benicarló incrementen el seu volum de vendes per a satisfer la demanda dels establiments.

ELS PRIMERS DE LA FESTA

Els pinxos de carxofa són els encarregats des de fa vuit anys d'obrir la porta gran de la Festa de la Carxofa a Benicarló, que enguany celebrarà els seus actes centrals el cap de setmana del 23 al 24 de gener. El divendres serà el Sopar de Gal·la amb el lliurament de la Carxofa d'Or al restaurador benicarlando Manolo Rico. El dissabte la torrà popular servirà carxofes a la manera tradicional i el diumenge 25, els restauradores trauran al carrer els seus bufets per a obrir les Jornades Gastronòmiques. Aquesta serà una edició especial de la Festa de la Carxofa, atès que es commemora el vint aniversari de la concessió de la denominació d'origen al producte. I encara és l'única d'un producte conreat a la província de Castelló.

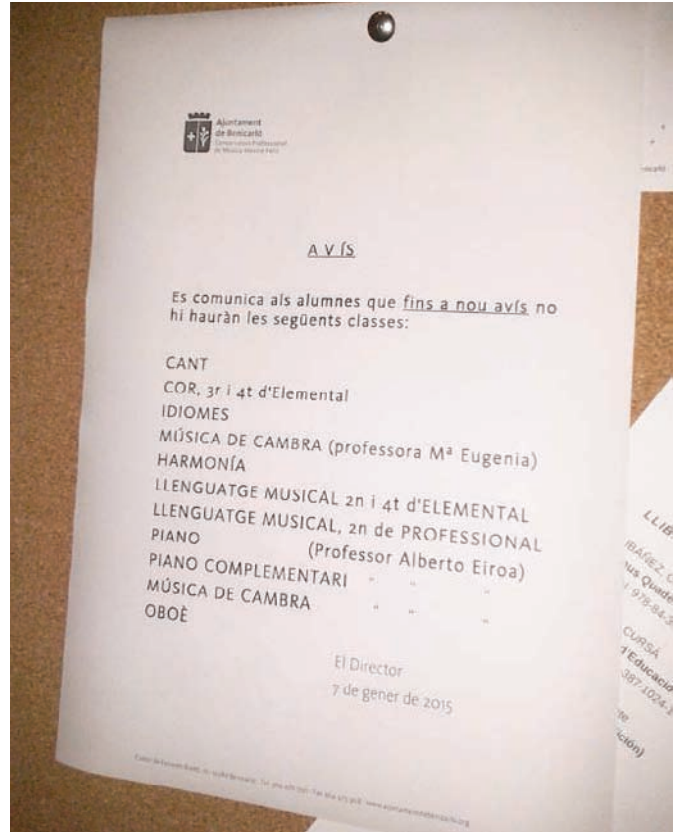
Pinxos en la Cafeteria Vie

EL CONSERVATORI: UN COMPÀS PER DARRERE PER LA BUROCRÀCIA

text NAT LIA SANZ

Els quatre professors que faltaven, altra volta, al Conservatori Municipal de Benicarló s'han incorporat a les seues places docents.

Ho van fer després d'una setmana on un centenar d'alumnes es quedaren sense classe, degut, pel que sembla, a problemes administratius. Les places d'Oboè, Cant, Llenguatge Musical i Piano van quedar sense docent el passat estiu, després que finalitzaren els contractes de treball dels titulars. Ja en aquell moment es va retardar l'inici del curs escolar per als alumnes matriculats per de la tardança a realitzar la contractació de nous docents. Els titulars van signar un contracte de tres mesos, que va finalitzar abans de Nadal. Ara, malgrat la insistència de l'equip directiu del conservatori, el consistori va iniciar tard el procés de nova contractació, pel que els alumnes han estat més de set dies sense professors. Rafael Àvila, director del centre, va assegurar que "ja vam advertir abans de l'estiu que aquesta situació es produiria, perquè iniciaren els tràmits amb anterioritat. Però no ho van fer i ara problemes burocràtics en el consistori han retardat la nova contractació", amb el consegüent perjudici per als alumnes matriculats en les onze assignatures que imparteixen aquests professors.

FALLES I RELIGIÓ PACTEN EN BENICARLÓ PER AL DIA DE SANT JOSEP

text NAT LIA SANZ

El pròxim 19 de març a la tarda s'uniran a Benicarló dues tradicions molt arrelades. D'una banda, la Cremà dels 13 monuments fallers del municipi i per un altre, la processó de pujada de la imatge del Sant Crist del Mar, que dona inici a la Novena en el seu honor en la parròquia de Sant Bartomeu.

La coincidència de la cremà de les falletes infantils amb l'horari de la processó, entre les vuit i les nou de la nit, ha dut a representants de l'un i l'altre col·lectiu a 'pactar' per a compatibilitzar les dues activitats, de gran arrelament en la població. Així, Junta Local Fallera en la seua última reunió va canviar els horaris que inicien la fi dels festejos en la ciutat. El seu president, Luis Ezquerro, va anunciar que "avançarem a les 18.00 o 18.30 hores la crema de les falles infantils i retardarem a les 22.30 o les 23.00 hores l'inici de la dels monuments grans, perquè tots els que desitgen assistir a la processó del Crist del Mar, convocada a les 21.00 hores, puguen fer-lo sense problemes". Cal recordar que l'assistència a la processó del Sant Crist s'estima en unes deu mil persones.

Els fallers han volgut deixar clar que no entorpiran el desenvolupament d'un acte de gran arrelament en la població i amb tradició en el municipi des del segle XVII, quan el captiu César Cataldo va atracar amb la seua barca i la imatge en el

port de Benicarló. la població patia en aqueixos moments una gran epidèmia de pesta bubònica, que va cessar amb l'arribada de la imatge. Des d'aqueix moment, Benicarló dedica nou dies a l'any a resar a la imatge, amb gran devoció en la població. Els actes s'inicien nou dies abans del Diumenge de Rams, quan la processó de baixada retorna al Crist del Mar a la marinera Capella de Sant Pere, on rep cult durant tot l'any. Enguany, amb motiu del 75 aniversari de la reposició de la imatge després de la seua destrucció a la Guerra Civil, es posarà en escena la representació "El Crist de la Mar". Serà la quarta edició, que pujarà a l'escenari a un nodrit elenc d'actors benicarlondos els dies 27, 28 i 29 de març per a recordar la Història de la devoció al Sant Crist de la Mar en el municipi.

ELECTORAL I TAL... ADEU, MARCELINO?

text REDACCI

Marcelino Domingo no serà el candidat del PP

“Desde el Partido Popular de Benicarló les comunicamos que con motivo de las próximas Elecciones Locales del mes de Mayo 2015, la Candidatura Municipal no estará encabezada por el actual Alcalde de Benicarló Marcelino Domingo.

Saludos Partido Popular Benicarló”

Amb esta curta nota de premsa ha anunciat el Partit Popular de Benicarló la retirada de Domingo com a cap de llista del partit. L'alcalde que més vots ha aconseguit en la història dels populars al municipi deixa de costat la vida pública benicarlanda. Es fan així bons els rumors i quínieles que d'un any a esta part circulaven pel municipi. Fins i tot, el propi Domingo ha dit i ha desdit el que ha dit en diverses ocasions al voltant de la seua candidatura. Ara, queda de temps fins al proper dia 22 de gener per a triar al cap de llista. Eixa és la data marcada pel PP de Castelló per fer la foto amb tots els candidats de la província.

CIUDATANS OBRI PORTES A BENICARLÓ

Per altra banda, Ciutadans Benicarló ha obert les portes de la seua nova seu a la ciutadania, amb la intenció d'anar prenent posicions en la vida política del municipi. El coordinador local, Benjamí Martí, va manifestar les intencions de la formació de presentar-se a les pròximes eleccions municipals. Martí va esbossar les línies generals del seu partit,

basades a “acabar amb l'actual corrupció dels grans partits, finançament a través de les quotes dels seus afiliats i no dependre, com altres partits, de la banca, a la qual deuen molts milions d'euros, pel que les seues decisions, mai poden ser lliures”. El coordinador va demanar als assistents a l'acte que s'animen a participar en la política “en un partit que va a respectar a les bases”.

ESQUERRA REPUBLICANA DE BENICARLÓ ANUNCIA CONVERSES AMB COMPROMÍS PER A FORMAR COALICIÓ DE CARA A LES ELECCIONS MUNICIPALS

“Des d'Esquerra Republicana de Benicarló volem anunciar que hem obert un procés de converses amb la Coalició Compromís, amb intenció de sumar forces i esforços de cara a les properes eleccions municipals. L'objectiu és bastir un front valencianista i progressista, amb possibilitats de govern, i que servisca de referent per a tots els habitants de Benicarló.

La idea ens ha encoratjat a ambdues parts per igual, car som igualment conscients de la imperiosa necessitat d'unió entre els partits valencianistes, fet que hem constatat també al carrer, on la societat Benicarlanda ens ha fet arribar les seues inquietuds i demandes en aquest sentit. L'objectiu és el de construir una alternativa sòlida i que situe l'eix de la seua tasca política en la regeneració democràtica del País Valencià i puga, no solament posar fre, sinó revertir, la constant desvalencianització que el PP ha anat bastint al nostre poble. L'estratègia s'adequa al discurs que sempre hem seguit des d'Esquerra: per a fer possible un canvi polític a nivell nacional, és imprescindible abans un canvi polític a nivell local.

En paraules de Josep Barberà, president d'Esquerra Benicarló: “Ho fem perquè Benicarló es troba en un moment d'emergència, i l'alternativa al PP ha de passar, forçosament, per un canvi profund i real, i no per un model de gestió gairebé simètric pel que fa la defensa dels interessos dels valencians com el que proposen altres partits com el PSOE. I ho fem de bon grat. L'entesa entre les forces polítiques de caire valencianista serà l'única manera de donar veu a totes aquelles persones de Benicarló que tinguen per prioritat la justícia social i desig de canvi, sempre des d'un punt de vista valencianista”.

GORDO DE L'ONCE A BENICARLÓ

text NAT LIA SANZ

Diversos veïns de Benicarló han estat agraciats amb el Gros del Cupó Diari de l'ONZE, que ha repartit 1.400.000 euros en el sorteig d'aquest dijous, dels quals 350.000 euros corresponen a la localitat castellonenca de Benicarló.

José Català González ha estat el venedor de l'ONZE que ha repartit els 10 cupons premiats a les 5 xifres entre els veïns

de Benicarló des del seu kiosco en el carrer Pío XII, al costat del mercat central. "Aquest matí a primera hora ja han vingut diversos clients a felicitar-me per donar per tercera vegada el premi major a Benicarló. Per a mi és una alegria molt gran repartir tanta il·lusió entre els meus veïns", ha assenyalat. José és afiliat a l'ONZE des de fa més de 20 anys per tenir una discapacitat visual greu. "Abans treballava en un xicotet comerç fins que vaig tenir un accident laboral pel qual vaig perdre la vista i des de fa 16 anys repartisc il·lusió i sort com venedor de l'ONZE", ha assegurat.

BENICARLÓ REOBRI AL CULTE L'ESGLÉSIA DE SANT BARTOMEU

text NAT LIA SANZ

Jornada de festa religiosa dissabte a Benicarló amb motiu de la reobertura de l'església de Sant Bartomeu. El temple ha romàs tancat durant quasi dos anys amb motiu de la mostra Pulcha Magistri, de La Llum de les Imatges. Dissabte, centenars de fidels es van concentrar a les portes de l'església, on es va iniciar el cerimonial d'obertura.

Mosen Carlos García, vicari del temple, va ser l'encarregat de donar la benvinguda al bisbe de la diòcesi, Enrique Benavent. Ell va encapçalar la processó religiosa que va reunir a nombrosos representants del clergat, entre ells els sacerdots nascuts o amb gran vinculació amb el municipi. Tancant el seguici, l'alcalde de la localitat, regidors del consistori i representants de diferents col·lectius socials del municipi.

El bisbe va obrir les portes del temple i va convidar al seguici a entrar en l'església, buida fins a aqueix moment. Una vegada en l'interior, es va iniciar la cerimònia. Els sacerdots van ser els encarregats de revestir de nou altar i el bisbe en la seua homilia, va destacar el valor del temple parroquial que ha estat restaurat i ficat en valor amb motiu de l'exposició. Des de dissabte, es converteix de nou en l'epicentre de la vida religiosa en el municipi, que tornava diumenge a reunir a nombrosos fidels amb motiu de la confirmació d'un grup de joves de les mans del Bisbe Benavent.

ELS SOCIALISTES DE BENICARLÓ INSTEN L'ALCALDE A RECLAMAR EL DEUTE AMB ELS CENTRES PER A DEPENDENTS I PERSONES MAJORS

text NAT LIA SANZ

El PSPV lamenta que Marcelino Domingo accepte que els veïns de Benicarló afronten el pagament de més de 1.300.000 euros que deu la Generalitat. El Consell deu a data d'avui més de 1.300.000 euros als cinc centres per a persones majors i amb discapacitat de Benicarló.

Un deute que obliga a l'Ajuntament de Benicarló a avançar els pagaments de les nòmines dels treballadors d'aquests centres per la "falta d'interès de l'alcalde a reclamar el seu pagament", ha dit la regidora del grup municipal socialista, Filo Agut. L'administració autonòmica deu aqueixa xifra milionària des de mesos, però la situació en l'actualitat s'agreuja més després d'una nova llei del Consell per la qual a partir d'aquest mes les aportacions dels usuaris seran cobrades directament per la Generalitat i no pels ajuntaments, "el que deixarà els comptes de l'Ajuntament en una situació delicada", ha dit la regidora. "Fins a la data, aqueixes aportacions permetien almenys afrontar el manteniment dels centres, però ara l'Ajuntament no disposarà d'aqueixa quantitat i a més ha d'avançar els diners que el Consell no paga". El grup municipal

socialista en l'Ajuntament de Benicarló preguntarà a l'alcalde sobre aquesta qüestió en el Ple que se celebrarà la pròxima setmana i li instarà a ser "més reivindicatiu i a treballar pels interessos dels seus veïns i no pels del seu partit". Cal recordar que els cinc centres i residències per a discapacitats i persones majors de Benicarló donen assistència en l'actualitat a prop de 150 usuaris. Es tracta de la Residència per a Discapacitats, el Centre de Dia per a Discapacitats, el geriàtric, el Centre de Dia per a la Tercera Edat i els habitatges tutelats. Aquests centres estan integrats en l'Organisme Autònom de Centres Especialitzats de Benicarló que compta amb un pressupost proper als 3 milions d'euros. La major part d'aquest pressupost corre a càrrec de la Generalitat Valenciana, i únicament el 10 per cent ha de ser assumit per l'Ajuntament de Benicarló. "No obstant això, ens trobem amb que la situació és al revés, i és el consistori qui assumeix la major part del pressupost pel deute que arrossega el Consell", va lamentar Miralles. El PSPV de Benicarló assegura que "defensarem en les institucions que faça falta el pagament d'aquest deute i anem a reclamar que l'alcalde actue en conseqüència i no permeta que el nostre consistori haja d'afrontar problemes de tresoreria".

ADEU ALS NADALS

text REDACCI fotos MARTIN PALAU

Amb una afectuosa salutació per als seus autors, us mostrem alguns dels pessebres que aquest nadal han adornat les cases de molts veïns.

Una França sacsejada

text JOAN HERAS

Sens dubte, l'impacte dels assassinats salvatges dels redactors de Charlie Hebdo i la resta de fets i esdeveniments que s'hi relacionen han marcat aquesta arrencada de 2015. No tinc, ni de bon tros, les claus per entendre aquests fets però sí que tinc ganes d'apuntar tres senzilles reflexions que s'inscriuen en plans molt diferents però que a mi m'ajuden a pensar sobre la complexitat de les coses.

En primer lloc, cal aturar-nos a pensar sobre les raons que poden moure a unes persones nascudes a França i que –pel que sembla– el seu coneixement de l'àrab era ben pobre a apuntar-se en un grup que, sota el pretext religiós, anima a matar i/o a matar-se per una idea, per la salvació de vés a saber què, per defensar una justícia que no saben com defensar de veritat. L'adhesió a opcions polítiques, causes religioses o a penyes seguidores d'un equip de futbol –pensem en la batalla entre seguidors de l'Atlético i el Deportivo– que porten a l'ús de la violència com a eina d'expressió de frustracions és un fet present que cal analitzar des d'una perspectiva sociològica i psicològica. I probablement caldria aturar-nos en la dimensió sociològica perquè aquesta ens pot donar claus per entendre perquè uns joves sense futur s'apunten a una suposada veritat absoluta que dona sentit a la seva trista vida. La responsabilitat sobre la falta de perspectives de realització personal és, sens dubte, una de les raons que empeny moltes persones a buscar refugi o fugida en opcions que els regalen respostes fàcils. Compte, doncs, en totes aquelles opcions polítiques que han definit una França –una Europa– cada vegada més desigual.

Un segon aspecte que crida l'atenció és la configuració harmònica, quasi angelical, de la capçalera de la manifestació de París. Sembla lògic i raonable que tots els caps d'estat d'Europa i d'altres llocs –com Israel– vulguin condemnar l'atemptat en un acte cívic, pacífic, massiu i emotiu. Ara bé, més enllà de la responsabilitat de tots ells a l'hora de construir una Europa –i un món– cada vegada més injust, més desigual, caldria conèixer amb atenció quines connexions tenen els seus respectius països amb països que, des de la riquesa i l'opulència, fomenten els grups integristes islàmics. I també seria interessant saber de quin país eren les armes que els assassins van fer servir –o amb quines armes maten aquí

Fronteres

o allà. I encara més, sorprèn que els governants israelians –que no tenen cap problema en donar les ordres per bombardejar escoles o hospitals palestins– defensin ara la pau. Raimon ja ens canta que de vegades la pau té gust de por.

I un tercer element que, per a mi, ja em perdonareu, em fa pensar molt en la gran hipocresia de molts dels nostres governants. Canvio l'angle de reflexió –i no voldria que s'entengués com una menysvaloració de la tragèdia que han patit a l'estat veí. Penseu en les declaracions del president Espanyol tot afirmant que era molt important assistir a la manifestació perquè era una manera de defensar els valors de la llibertat. I jo que me n'alegro de veritat perquè, sincerament, després del despreci que ha expressat repetidament –ell com a president del govern i tot el seu partit– en relació amb les grans mobilitzacions en defensa de la llibertat nacional de Catalunya, tenia entès –potser mal entès– que això de les manifestacions no són una eina democràtica sinó que només responen a l'habilitat manipuladora d'uns quants o, senzillament, a pensaments i maneres de fer que s'inspiren en l'època nazi. I, en fi, us he de confessar que el diumenge al vespre, mentre escoltava les informacions sobre les grans mobilitzacions de París i arreu de França, em vaig sorprendre a mi mateix tot aplicant la lògica de l'argumentació del PP: Si a Catalunya participen a les manifestacions de l'11 de setembre un milió i mig de persones d'un total de set milions, a França van ser quasi quatre milions d'un total de més de cinquanta. Per tant, segons la lògica del PP, la immensa majoria de francesos –la majoria silenciosa que diumenge no va sortir als carrers– s'entén que està d'acord amb els atemptats o que són indiferents al fet. Sens dubte, és evident que alguna cosa no funciona en la reflexió i en la lògica del PP quan es tracta de plantejar de veritat expressions democràtiques.

En definitiva, un fet tan terrible com aquest ens obliga a pensar i repensar coses, opcions, raons, estratègies. Seria molt recomanable que els governants francesos i europeus tinguessin el valor d'anar a l'arrel dels problemes i de no quedar-se en condemnes que sembla que només troben concreció política en la repressió i la violència –directa o estructural. Seria bo que la hipocresia deixés de ser l'expressió habitual de la presa de decisions i els nostres governants comencin a assumir responsabilitats i a abordar els problemes amb rigor. Sí, malauradament sóc molt conscient que aquest pas decisiu, aquest canvi en la manera de fer política, no el faran els qui encapçalaven la marxa parisenc a diumenge. Però hi ha cada dia més i més persones que necessitem aquest canvi amb urgència i sembla que ja hi ha opcions que estan disposades a assumir aquesta responsabilitat.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La setmana passada van dedicar el tema al soroll mediàtic que una associació animalista està estenent per les nostres costes contra la festa dels bous a la mar. Hi ha hagut denúncies a les Cases i a l'Ampolla em penso i no sé qui diu que van manxant la gata també per allà a Dénia. Seria demagògic dir que si no tenen altra faena aquesta gent que anar tocant allò que no sona amb nimietats com aquesta. Vaig vore no sé on que allà a les Amèriques mataben un pobre bou a pedrades i puntades de peu. He vist en alguna ocasió per la televisió la tortura extenuant a què és sotmés un brau fins a morir a Tordesillas i m'ha fet llàstima l'animalet. Però, trobo jo, açò que fan ací no és cap mal, ni pren mal la bèstia ni haurien de prendre mal les persones. Preciosa la foto de la portada. Els bous, crega'm, em semblen uns dels animals més bells de la naturalesa.

Hauria d'acabar prompte avui. Llevat de la col·laboració del senyor Marc Antoni Adell -posador de dits a la nafra- i del surrealista retorn del doctor Climent, la resta són tot notícies i més notícies. De societat, d'esports o de política. Ni una ressenya d'un llibre, ni un article d'opinió... potser a la seua empresa, senyora Garcia, s'ho haurien d'anar mirant una mica.

Les notícies però, estant com estem ja immersos en plena campanya electoral, sempre tenen un plus d'interés perquè es poden donar lloc a interpretacions partidistes.

La seua intrèpida reportera Natàlia Sanz ens ofereix un titular impactant: «Batalla campal de comunicats i desmentits en Podem Benicarló». Ho he llegit per damunt i he vist expressions com ara «mètodes feixistes» o «Consell de

Garanties Democràtiques», «manipulació» o «censura» que em fan una miqueta de temor. Aquesta gent és nova. Potser això siga bo. Estic convençut que a la resta de partits dels anomenats convencionals deu haver veritables guerres però que no transcendeixen i donen una (de vegades falsa) sensació d'unitat. M'agrada que hi haja persones interessades a implicar-se en la vida pública de Benicarló. Siguen del partit que siguen. Avant amb les atxes.

No vull llegir més. Em canso. Comentaré només alguns titulars. Segueixo. L'«embolicà» (sic) de les coques de sant Antoni. Ací el llenguatge faller se'ns ha apoderat i ja no ens el traurem de damunt mai més.

«Solidaritat setrillera amb Càritas». Vol dir que no en fem un gra massa amb l'ús de la paraula «solidaritat»? A vore què diu el diccionari: Entera comunitat d'interessos i responsabilitats. Fet d'ésser solidari o solidaris. Hauré de buscar que vol dir «solidari». De les tres definicions que hi ha al DIEC, aquesta és la que més se li sembla: Unit a d'altres per una comunitat d'interessos i responsabilitats. I no sé jo si esmorzars solidaris, carreres solidàries o reparacions solidàries que fins i tot he vist abasten cap dels significats del diccionari. Ai, com em va agradar i m'agrada encara aquella pel·lícula de Berlanga que es diu Plácido! No estic criticant ningú, Déu mo'n guard, però les coses tenen un nom i de vegades els eufemismes ens poden ajudar a rentar-nos una mica la consciència. Ho mato ací, que veig que com més parlo més m'embolico.

Que no li sàpiga mal, però trobo que ja m'ho acabaré de llegir tot un altre dia i em quedaré reflexionant sobre Berlanga. Totes m'agraden, totes: El verdugo, La escopeta nacional, Todos a la cárcel...

EDITORIAL

967

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Deconstruint al benicarlando

A l'hora de començar a fer l'editorial d'aquesta setmana els hi podem assegurar que la cosa no la teníem gens clara. Gens, ni mica. Fer una mena de menaix a trua entre les tres notícies de portada que teníem damunt la taula, sincerament, ha estat ben complicat. Primer, comença la Festa de la Carxofa amb el Pinxo guanyador, després el Conservatori, que també comença el següent trimestre, després de les vacances de Nadal, altra volta sense professorat i, per últim, la notícia definitiva, a través d'una curiosa nota de premsa del PP benicarlando, curiosa per dir-ho d'alguna manera, anunciant que Marcelino no serà el candidat a les properes eleccions locals del mes de maig. Algú en pot donar més?

I ací estem, estimat lector, intentant deconstruir aquest tripartit de condicionants que han fet que se'n haja acumulat tot en una espècie de procés on allò que podria ser clar i evident, no ho és. Així, ja pot ser per construir-ne un pinxo carxofero o, per la repetició d'errades que han portat a que altra volta el Conservatori es quede sense professorat per culpa d'una firma secretarial o, perquè no dir-ho també, per una surrealista nota de premsa popular defenestrant l'actual alcalde Marcelino, al final no res sembla el que pareix.

Amb el pinxo, l'evidència visual es transforma en una explosió de sabors que empalen el cervell amb sensacions gusativo-olfactives sense parangó. Amb el conservatori, la caça i captura retòrica d'una signatura, destapa els sons estridents i desafinats d'una administració local que ens envia amb la música a altra banda. I per últim, una nota de dues línies, en allò que podria catalogar-se com el sùmmum de la irracionalitat comunicativa, ens deixa, amb un text d'una retòrica clara i contundent, la decapitació eufemística ("... no estarà encabezada"), de l'actual alcalde.

Com hem dit, davant la impossibilitat de determinar, en tots tres casos, quina és la lectura bona o racional, és evident que, en un sentit filosòfic tradicional, una vegada llevat el seu recobriment retòric que ens pot portar a moltes interpretacions, hi trobarem la saviesa de la idea a la que el lector ha d'arribar. Són les paradoxes de les figures retòriques.

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: als responsables de la poda dels arbres del nostre poble. La poda dels arbres del carrer del Port, feia falta, sens dubte, però es podia fer d'una manera... més racional. L'hora d'entrada dels xiquets a l'escola no sembla la millor per fer-ho. I és que la gran quantitat de branques caigudes damunt de la vorera entorpeix el pas de tal manera que, pares i xiquets, hagueren d'anar pel mig del carrer. Una mica de seny i seguretat no seria millor?

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“Imaginació festera”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info

La informació que es multiplica

www.3x4.info

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

boradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Parlar per no callar

La panissola de la setmana passada que aquesta gent de la redacció -a nosaltres no ens hi deixen traure el nas quan es reuneixen, diuen que açò nostre no té categoria de periodisme...-, aquesta panissola, diem, que van donar al regidor d'Urbanisme i govern municipal per afirmar que la ciutat tindria la depuradora en marxa abans d'acabar l'any passat ha fet que ens posem en marxa per veure fins on ens havien pres el pèl Marcelino i el seus en aquesta qüestió... tan delicada. I vet ací que hem buscat la notícia en qüestió, penjada al web municipal i, ho veureu si mireu la imatge que us presentem, no hi ha dubte, al regidor i companyia segurament ja els deu haver crescut, crescut, el nas més que a Pinotxo. Segons podeu comprovar la notícia diu textualment "Les obres de l'Estació Depuradora... avancen d'acord amb els terminis previstos i la instal·lació entrarà en funcionament abans de finalitzar l'any". No sabem si els terminis eren els que diu però, a hores d'ara, li podem assegurar al regidor i tota la claca que la cosa ni està en funcionament ni sabem quan es posarà en marxa. La nostra boleta màgica l'únic que ens deixa albirar és que, ara per ara, *La Veu* va ser l'únic mitjà que va discrepar del regidor... i ho va encertar. Això de voler fer de polític i tècnic al mateix temps porta a aquestes contradiccions... si tenim en compte

text LA COLLA DE TAFANERS

que el director de l'obra havia dit que veia molt difícil que l'obra estigués acabada dins aquell termini.

Flecos eren allò que penjava de Clint Eastwood a *Per un grapat de dòlars*

I si amb el de dalt no en teníem prou ara és el mateix alcalde el que ha sortit dient que el 10 de gener la depuradora té previst entrar en funcionament. Això sí, si ho permeten "los pequeños flecos relacionados con las tuberías y las acometidas en algunas zonas". Curiosa resposta que ha fet que abans d'escriure aquestes lletres, els tafaners hem passat per la Mar Xica per veure quins són eixos serrells i... sembla que hi devien penjar perquè les obres encara no s'havien acabat. Nosaltres, al escoltar això de "pequeños"... és que ens retrotrau directament a l'inefable Mundo, per la qual cosa hem volgut fer un esforç de credibilitat, com fèiem amb ell, per

veure si per enèsima vegada ho encerten. Així, li fem la promesa, perquè ens ho volem creure, que si quan surta *La Veu* divendre, o siga el dia 16, l'obra ja està en funcionament, proposarem al consell de redacció d'aquest pamflet indigne de la ciutat que retrata, que li donen la carxofa honorària fins a final de legislatura com a reconeixement de la seua insistència i tenacitat. Nosaltres, com som gent de paraula, per a corroborar-ho, divendres anirem a fer la foto de final d'obra de l'obra. L'oficial, no. Aquesta ja se la faran ells... però ja es poden espavilar que *alego alego* estem damunt de la campanya i els impugnen la inauguració per acte electoralista.

El centre moribund

Ja, ja sabem que el Nadal i el que comporta de vendes a dojo s'han acabat, però encara no hem comentat ací una cosa que va passar la vespra abans del dia de Reis i que ens va sorprendre de veritat. Parlem del fet que aquella tarda, a les 17h, la majoria de les botigues del carrer Major eren tancades. Un tafaner que va voler comprar unes cosetes d'última hora es va veure sorprès perquè la botiga on volia comprar no obria a l'hora de costum. Per aquesta raó, mentre feia temps va anar passejant carrer amunt i avall, i la sorpresa va ser major perquè ocorria el mateix al llarg del carrer. Suposadament aquest dia hauria de ser un dels de

The screenshot shows the website for the town of Benicarló. At the top, there is a navigation bar with the town's logo and a menu with items like 'MAPA DE LA VEU', 'CONTACTE', and 'PRINCIPAL'. The main content area features a news article titled "La depuradora estarà en funcionament abans de finalitzar l'any". The article text states: "Les obres de construcció de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) avancen d'acord amb els terminis previstos i la instal·lació entrarà en funcionament abans de finalitzar l'any. L'EDAR suposarà una inversió de quasi 20 milions d'euros i tindrà capacitat per a tractar 12.000 metres cúbics diaris." Below the text is a photograph of construction workers in safety gear at the site. A sidebar on the left contains a menu with categories like 'Ciutat', 'ociacions cíviques', 'xofa de Benicarló', 'metrè', 'temp', 'màcies de guàrdia', 'tes', 'stronomia', 'ia de camers', and 'ia turística'.

ve de la p gina anterior

més venda i, per tant, és lògic pensar que els botiguers faran una mica d'esforç per obrir a l'hora, si no abans, i així guanyar una mica més de venda. A veure, nosaltres no guanyem res amb açò... però almenys podrien complir amb l'horari que tenen ficat! Si és a les 17h... és a eixa hora i no en acabar el café, cap a les 17:15, quan ens van obrir la porta. Ni tampoc a les 17:30... que encara n'obrien alguns altres. Home, també deuen pensar que per la gent que els visita, tampoc no cal deixar la sobretaula de Nadal. Caldria fer alguna cosa, o moltes, per eixorir el comerç del centre històric. Per començar la il·luminació, una mica d'ambientet més alegre que ja fa prou fred! Alguna iniciativa de l'Ajuntament no directament coenta ni obligatòriament barata sinó com a mínim professional.

Saber estar o no

Canviant de tema, el cap de setmana passat un altre tafaner vagarós anava passejant per la

zona de l'auditori i es va veure assegut allí, a una cadira d'un dels bars de la contornada, el nostre alcalde fent-se una cervesa. Està bé això que estimule el consum dels bars del poble el nostre batlle, que ja fa falta, però, allí, a soletes... Ens imaginem que, com al mateix temps estava fent-se una presentació fallera, devia estar fent temps per a dir, si no les havia dit ja, unes "pequeñas palabras" a l'acte en representació municipal. Nosaltres, que sí que sabem com guardar les formes, trobem que aquesta actuació no és la més adient per a l'ortodòxia fallera imperant. I és que les falles són, sens dubte, ja, una gran tradició mooooolt arrelada que exigeix de les màximes autoritats dedicació completa en cos i ànima a l'univers faller. Per això no queda bé que el president de la corporació local no estiga, de principi a fi, en tots els actes fallers que hi ha al poble i als quals, segur, ha estat convidat. De fet, en el mateix moment que comencen les presentacions l'alcalde hauria d'estar exempt d'assistir a les obligacions que no siguen, en el sentit més ample possible, pròpies del ritual faller: despertaes, xocolataes, arremullaes, cremaes, paellaes, plantaes... Una altra cosa era Mundo, aquell senyor sí que sabia on havia d'estar, convidat o no, era un autèntic alcalde faller.

Avui tenim lo dia de l'alcalde!

Mireu, ja ficats en pentagrames i parlant de Mundo i Marcelino, una vegada preparada l'olla PoPular, i desplomada i escaldada mitja gavina amb Marce a dins, i esperant que l'altra mitja la complete definitivament, ens hem volgut fer ressò del que circula per la casa gran, sobre el fet que Marcelino ha

acabat fent bo, no us ho perdeu, a Mundo. Sí, sembla ser que el comentari unànime és que Mundo era el millor, sense comparació. Com que sempre tirem mà del que diuen els experts i/o informants habituals quan així ho recomanen els fets, no podem més que reconèixer quanta raó tenien els de l'Univers Fallero quan afalagaven Mundo per tot el que... no havia fet. I és que, clar, no fer res i ser considerat el millor, sens dubte, és tot un mèrit molt difícil d'aconseguir... que Marce està a punt de superar.

Alehop, el conill!

Definitivament, aquestes coses de la política tenen els seus misteris, o almenys això ens pareix a nosaltres, quan veiem els tombs que fan alguns. Deveu recordar de fa unes setmanes l'enrenou de la dimissió de l'exregidora popular Sarah Valles del seu càrrec, veritat? Recordeu la polèmica que va envoltar la seua sortida, en una mena d'estira i arronsa entre ella i l'alcalde i el govern municipal? Doncs del que podia semblar al que és, sembla que hi ha molta diferència. Surt del govern del PP benicarlanado i, de sobte, la trobem a la Junta Directiva Provincial... més contenta que un gínjol. I si no us ho creieu, mireu el que hem trobat que va escriure a la xarxa el passat 7 de gener: "Avui primera reunió Junta Directiva Provincial en Castelló molt positiva, bones sensacions i noves iniciatives... Contenta de saber que les coses es poden canviar". No al PP benicarlando i si a l'orellut? Com era allò de les portes giratòries? Li busquen substituït a Mundo ara que es jubilarà? O algú va fer el paperot o una altra té bons padrins. Ja ho veurem.

Sarah Valles

7 de enero a las 23:02

Avui primera reunió Junta Directiva Provincial en Castelló molt positiva, bones sensacions i noves iniciatives... Contenta de saber q les coses es poder canviar!#Openppcs

Patricia Saura Añó i Ciro Ariza Domingo ha estat proclamats Fallers Majors Infantils

text FALLA CADUF

El passat 11 de Gener, la falla el Caduf de Benicarló, que per primera vegada no tindrà Fallera Major, va celebrar l'acte d'exaltació de les persones que conformen el quadre d'honor 2015. Patricia Saura Añó va ser proclamada oficialment com a Fallera Major Infantil, i estarà acompanyada en tot el seu regnat pel Faller Major Infantil, Ciro Ariza Domingo i pel President de l'entitat, Jordi Igual Marzá.

Tots ells al costat d'Esther Ariza Tirat i Georgina Igual Alsina, Padrina de la Falla i Dama del Foc respectivament, seran els màxims representants de la Falla el Caduf del 2015.

L'acte, presentat per Fanny Perez Varela, es va iniciar amb els acords del pasdoble "Falla El Caduf", magistralment interpretat per la Banda de música "Ciutat de Benicarló". L'exaltació va tenir lloc a l'auditori municipal de la ciutat, i va comptar amb la presència d'un nombrós públic que no va voler perdre's tan emotiu acte.

Un dels moments sorpresa, va ser l'actuació de quatre gimnastes del conjunt Infantil de Gimnàstica Rítmica del Mabel, recentment proclamades Campiones d'Espanya, donant homenatge a la nostra Patricia, que també es va proclamar Campiona d'Espanya amb el seu conjunt en la categoria Aleví.

La segona part de l'acte va estar protagonitzada pel Mantenidor 2015, Agustin Martinez Curto, el qual, amb un emotiu discurs, va ser l'encarregat d'enaltir els càrrecs i cort d'honor. Seguidament, la Reina de les Festes Patronals, les Falleres Majors de Benicarló i la resta de representants de les 12 falles de la ciutat van ser els encarregats de realitzar l'acte d'homenatge a les nostres Falleres Majors. Les notes de l'Himne Regional de la Comunitat Valenciana, van posar punt i final a tan emotiu acte.

La celebració es va perllongar fins a altes hores de la vesprada en un conegut restaurant de la ciutat amenitzat pel DJ Toni López, que ens va delectar amb la seua actuació.

REIS 2015

Després de festes el metge ha rebut notícies del seu col·lega alemany amb qui va compartir dolces experiències en el congrés de Frankfurt. Aquestos alemanys els agrada molt viatjar a terres tropicals per gaudir del sol i el bon temps. Així va aprofitar l'amistat que van fer amb les hostesses del congrés per convidar a una molt bufona i servicial a unes petites vacances al Carib. Ara bé, la dieta hipercalòrica pot ser vagi bé per països com Alemanya però de seguir amb aquests costums pot desembocar en una obesitat mòrbida.

DOCTOR CLIMENT

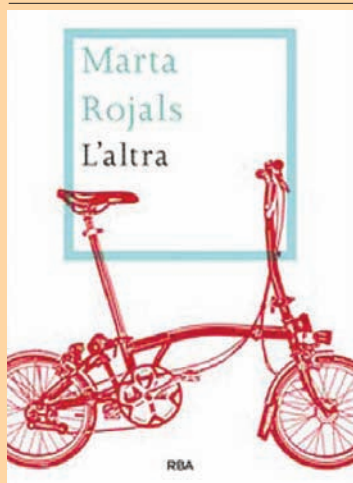

La necessitat de l'altra

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Exilis

Marta Rojals
"L'altra"
Barcelona,
RBA La
Magrana, 2014

La primera novel·la de Marta Rojals, Primavera, estiu, etcètera, va tenir un efecte esclatant: tots els que la llegiem acabàvem recomanant-la, i es va convertir en un dels fenòmens dels

darrers anys, que a més va posar d'acord a públic i crítica. El repte de superar les comparacions era complicat, i l'autora se n'ha sortit amb L'altra, que és alhora diferent i semblant, i especialment semblant en el fet que mostra la frescor i el talent de Rojals.

Per començar, en aquest cas l'ambientació és radicalment diferent: passem a una novel·la urbana, barcelonina en concret, en la qual les noves maneres de comunicar-se prenen un paper destacat: whatsapp, facebook, xats, permeten al lector identificar-se, un altre cop, fàcilment amb els personatges. També el seu moment vital permet la identificació generacional: l'Anna, la protagonista, es troba a prop dels quaranta; el seu company, el Nel, acaba de perdre la feina al periòdic, i en la mateixa situació d'atur es troben alguns amics, que ja tenen nens petits. EROs, preferents, precarietat laboral, tots els caires de la crisi apareixen retratats de manera directa: Rojals ha volgut fer una novel·la ben actual.

Però si pensàvem que era una novel·la sobre la situació de la generació dels trenta-quaranta en la crisi econòmica, ens quedàvem curts, perquè la personalitat de l'Anna es va desplegant i carregant de matisos, cada cop més, fins a esdevenir un personatge perfectament dibuixat, complexíssim, el centre absolut de la novel·la, amb totes les seues contradiccions. L'Anna és una dona amb molts problemes de sociabilitat i comunicació, que aviat coneix el Teo, un jove de vint-i-un anys amb el qual establirà una relació amagada.

Vet aquí, diria algú: crisi matrimonial dels quaranta. Una mica més que això, però, més subtil i menys obvi. A mesura que anem avançant, se'ns van descobrint les ferides obertes, ocultes, de l'Anna, la dona de poques paraules però molt de dolor soterrat, a través de diversos flaixos de passat molt ben lligats dins de la narració. L'Anna, com diria Estellés, és un "animal de records", i encara que els evite la marquen profundament, i d'aquí la necessitat d'una "altra" Anna que és la que té una relació amb el Teo, i és la que permet sobreviure a l'Anna primera. La clau d'aquesta idea, a les dues primeres pàgines.

Però si pel contingut la novel·la ja satisfà molts tipus de paladar lector, pel que fa a l'estil i la forma torna a ser enlluernadora. Uns diàlegs magistrals, autèntics trossos de realitat gens encotillats, amb una frescor que poques vegades hem pogut llegir en la literatura catalana. I una manera de narrar no del tot lineal, metafòrica, plena de complicitats textuais, que requereix una mica d'atenció per part del lector sense ser, però, un obstacle de pes.

Marta Rojals, en definitiva, es confirma com una d'aquelles (escasses) escriptores que creen addicció sense fer concessions a la galeria, i que et deixen convençut del fet que, quan escriuen un altre llibre, te'l llegiràs.

CONCERT ACÚSTIC DE "NEREIDA"

text REDACCI

Divendres passat, el grup local Nereida va oferir un concert acústic en el Bosc, en el port esportiu, com a avançament del seu pròxim disc.

Els músics benicarlandos van interpretar temes nous i alguns procedents de treballs anteriors, comptant amb àmplia afluència de públic.

SANT ANTONI, SANT DITXÓS

text REDACCI FRANCISCO VALLÉS

Aquest any a La Veu de Benicarló se'ns ha afegit un col·laborador nou per aquesta festa de sant Antoni. Ni més ni menys que Francisco Marzal Vallés, Paco el Flare. Ha tingut la deferència de fer-nos arribar un parell de lloes de continguts ben diferents.

La primera, la dedicada al que ell anomena «lo carro de l'ermità de sant Gregori», cal contextualitzar-la bé per capir-la. Hi ha passatges que se'ns escapen, òbviament, però n'hi ha uns altres que tothom entendreà. Hi veig dos coses; una, que les relacions entre Paco i la Confraria no estan passant precisament pel millor moment i una altra que -atenció- es veu que hi ha un futurible alcalde de cognom Sorlí. Em sap mal que, al contrari que passa en altres pobles del costat, ací de seguida fotem lo barret al foc i trenquem palletes. M'agradaria que Paco, el bo de Paco, s'ho repensara una mica i tornara a col·laborar amb la Confraria i, com diuen en castellà, pelillos a la mar del que haja pogut passar. És una llàstima perquè són molts els benicarlandos que enguany es quedaran sense poder sentir la seua veu peculiar i la seua característica tonadeta dient-les pel broc gros. Tant de bo a l'hora de sortir La Veu estiguera tot arreglat.

I això del «futur» alcalde Sorlí, m'inquieta una mica. És una broma del loero?, és una primícia?, parlem d'algun ciutadano?, hi ha molts de Sorlí al poble que podrien o voldrien ser alcaldes? No ho sé, xe. Estic preocupat...

L'altra lloa té la gràcia que li és pròpia a l'autor, no és punyent però és divertida. Més si coneixem els personatges que hi intervenen i ens podem imaginar l'escena...

En fi, el que deia, que ens sabrà mal que no hi haja aqueixa unió que hauria d'haver sempre en aquests casos. Confio que el comentari que vaig fer al llibre de sant Antoni on no explícitament deia que el «ciutadano» Vallés no havia d'usar la carxofa del carro per fer propaganda electoral no haja tingut res a vore amb tot això.

Una llàstima, ja dic, perquè el Flare ha creat un estil característic propi -allargant les síl·labes, la veu rogallosa, pegant-li al flare precisament en les seues rimes incisives- que han heretat els seus néts José i Quico i que enguany, es veu, no podrem sentir. Ara, que el que és gat sempre maule... i no m'estranyaria gens que Paco i família feren alguna aparició per algun lloc.

LO CARRO DE L'ERMITÀ DE SANT GREGORI

Lo carro de l'ermità
no mo'l volien guarnir,
coneixent-los com los coneixen,
impossible no presumir.

Adornat de bons avetos
és lo carro dels parapetos
i anirà ben carregat,
carregat d'analfabetos.

És un carro de molts amos,
un xulo i un presumit,
que voldria dissimular-ho
però no ho ha aconseguit.

Hi ha carros que són la rissa,
n'hi ha que no valen res,
mos hem de llevar el sombrero,
és lo carro del Marqués.

Ficaran bons altaveus
i música forta a ratos
perquè els marege sentir
lo soroll que fan los cascós.

No me xafes la guitarra
i a mi no me fiques peros
perquè no falte de res
contrataran dos loeros.

Pobra de la Confraria,
no s'atreuix a dir res,
pa trencar la cavalcada
no caldrà buscar ferrers.

De coques no en faltaran,
qui mos ho havia de dir,
Colau portarà la llenya
allà al forn del Bisquerí.

N'hi ha un que és de Podemos,
una Molina ben feta
que perquè ho parega més
ara s'ha dixer coeta.

Un atre que llig lo Marca
fa cara d'arrepentit;
la barba se li ha fet blanca
i em penso que és del Madrid.

Me faré del juvenil
perquè encara sóc xiquet,
me n'aniré a la Masia
i allí encà aniré més dret.

Fitxaré pel Barcelona,
a Hazienda tot li ho diré,
que jo no vull ser com Messi
i tot ho declararé.

Lo carro va carregat
i mo'l tocarà allargar
i hi haurà algun majoral
que en natros voldrà pujar.

La festa de Sant Antoni,
qui mos ho havia de dir,
la canviarem per complet
si és que l'alcalde és Sorlí.

Una vida de loero
i no hai cobrat una pesseta,
ara n'han sortit de nous
i s'han comprat la senieta.

Majorals de la Confraria
diuen que estan estalviant;
fa més d'un mes tots los dies
de gorra estan sopant.

De coquetes més de mil
a les escoles per als xiquets,
i les atres se'n van totes
tiraes per eixos carrers.

Fot-li que fot-li del xorro
que açò mai s'acabarà,
no hai vist una Confraria
que se puga arruïnar.

Han d'anar de festa en festa,
ha de córrer la ironia
tot lo que és popular,
també se pot dir poesia.

Açò no ho poden dir tots
i sí la Veu de Benicarló,
de sant Antoni és la festa,
dels animalets patró.

LLOA POPULAR A SANT ANTONI

Ahir me sentia jove
i era tot un perill.
Vaig anar correndos
i em vaig apuntar al Setrill.

Es gener i dia dèssset,
ja saps que estem celebrant
i si no te has enterat
és que eres un ignorant.

Fan festa d'hasta els xiquets
perquè d'escola no n'hi ha.
Lo que voldrien los mestres
tot l'any és no treballar.

Sant Antoni , sant molt bo,
és un sant tradicional
que et darà quatre coquetes
si tens cara de animal

Tota esta nit no hai dormit,
hai passat hores nerviós
pensant en la bendició
que a casa tinc molt de gos

Avui celebrem sant Antoni,
festa dels animalets,
portaré un parell de gossos,

gabietes i pardalets.

Però en sortir de casa
la meua dona m'ha emprés:
«Vés-te'n a la bendició
i emportat lo pequinés».

I jo que li hai contestat:
«Vine i m'acompanyes tu,
fica'm una cadeneta
i pareixeré un Lulú».

«No vaig perquè tinc faena,
que hai de rentar en bon aigua.
Si podria et portaria
com si fores un xiuaau».

Encà sort que sant Antoni
sap la meu devoció:
«Flare, si tens la vacuna
jo et dono la bendició!»

No vo'n fotiguésseu de mi
que no sóc d'eixos capaços
i moltes dones ja mos diuen
que pareixem calsonasos.

Sant Antoni protegix-mos,
que no ho podem resistir,
i si en podem sortir d'esta
tu mos podràs benir.

VISCA SANT ANTONI

Francisco Vallés Marzal, lo Flare

VICTÒRIA A DOMICILI!

text VICENT T. PERIS

Si hauria d'encetar aquesta pàgina amb una frase que siga capaç de resumir quin ha estat el començament d'any per al meu equip, suposo que me l'hauria de pensar. Mai no he sigut capaç de sintetitzar en unes poques paraules grans esdeveniments. Això és una cosa que em falla i que hauria d'aprendre, perquè la meua capacitat de síntesi és limitada fins a uns extrems que ni jo mateix comprenc. Què he de fer? No sóc home de poques paraules, així que ho descriuré d'una manera més detallada. Allà vaig.

Resulta que diumenge passat, a la mateixa hora que lo meu equip es jugava tres importantíssims punts al camp del Puçol, ací, al nostre poble, tenia lloc la re inauguració (es dirà així?) de la parròquia de Sant Bertomeu després del pas de la magnífica exposició de la Llum de les Imatges pel nostre poble. Però no només això, no. A més a més, al temple més gran del nostre poble tenia lloc una cerimònia anomenada confirmació, que no és altra cosa que "el sagrament que, a través de la unció amb l'oli del sant Crisma, perfecciona la gràcia rebuda en el baptisme infontent-nos el do de l'Esperit Sant que ens dona fortalesa per a ser bons deixebles de Crist i poder donar testimoni de la nostra fe". Quasi res. Ara tenim una munió de joves que han rebut aquest sagrament que escamparan el testimoni de la seua fe per tots els racons del nostre poble. A partir d'ara, les nostres esglésies s'ompliran de joves donant testimoni de la seua fe, i hauran de comprar més bancs perquè no hi haurà prou amb els actuals. Què bonic! La mitjana d'edat de la gent que va a missa els diumenges baixarà una barbaritat. El cas és que des del diumenge pel poble es respira fe, una fe de les de veritat. I això m'admira perquè jo sóc incapaç d'entendre-ho. Bé, com de tota aquella parrafada que he posat entre cometes no he entès res, em dedicaré a escriure de futbol del bo abans de fer un curs

accelerat de teologia per tal d'entendre les coses que copio i retallo de l'internet.

Com anava dient, just a la mateixa hora que passava tot això de la unció de l'oli, el nostre CDB es veia les cares amb un dels nostres rivals directes, i membre actiu de la nostra particular lliga. Vam començar perdent, però els nostres van ser capaços de remuntar amb gran brillantor i es van emportar els tres punts cap a casa. La victòria va ser contundent (1-3) i Miguel, Pitu i Mora van posar, una vegada cadascun, la pilota dina la porteria rival. Sorprenent? Segurament si, sobretot després d'haver vist fa quinze dies com l'equip que fins fa poc era el colista destacat ens va guanyar a casa. I ara ve la més bona: va tindre alguna cosa a vore la re inauguració de la parròquia? Algú ens va tirar una mà des d'algun lloc celestial? És més, existeix una relació causa efecte entre dots dos esdeveniments? Totes aquestes són preguntes que el papa no para de fer-se sense parar. Ell diu que evidentment que si, que l'esperit d'aquell que va ser tants d'anys assessor religiós del club i que ara té una plaça que porta el seu nom, va fer un intens treball d'intercessió. Jo li dic que no, que si fos així, no patiríem tot allò que estem patint, i ell em diu que precisament per això patim, perquè aquest món és, sobretot, una immensa vall de llàgrimes i que la recompensa la trobarem allà dalt. Jo li faig cara d'incredulitat i ell em comença a dir que no sap per

què sóc així, que no sap a qui he sortit, que perquè han valgut tantes pregàries, que aniré directe a l'infern, que sóc un infidel, i no sé quantes coses més. Tot s'acaba quan li faig un moviment lateral amb els dits polze i menovell mentre tinc tancats l'anular, el cor i l'índex. Llavors em contesta "dels pecats del piu, lo Nostre Senyor se'n riu". En fi, coses nostres.

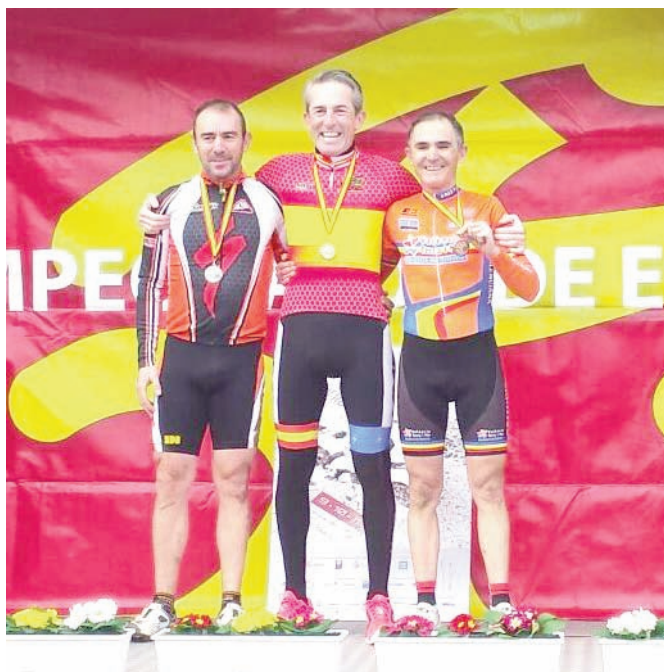
Avui adjunto un parell de fotos. Una d'elles és la del primer gol del nostre equip, marcada per Miguel, en un llançament de falta i que va donar inici a la gran remuntada. L'altra, no.

Lo proper diumenge, a les onze i mitja, juguem al Grau de Castelló contra l'equip que porta el nom del sant que té les claus de les portes del cel. El tenim a quatre punts, i també juga a la nostra lliga però als primers llocs. Veurem què passa.

José Julián Balaguer bronze en el Campionat d'Espanya de Ciclocròs celebrat a Gijón

text VICENT FERRER

El cap de setmana passat es van celebrar els Campionats d'Espanya de Ciclocròs a Gijón (Astúries). La família Balaguer al complet es va desplaçar amb l'equip de la Selecció Valenciana.

El primer a disputar la seva prova va ser José Julián que a les 10,30 hores del dissabte va sortir a defensar el seu títol assolit fa un any a Sogorb en màster 50. Amb els punts de la temporada aconseguia estar en primera fila de sortida. Entrant

tercer al prat aconseguia, en la segona corba, per l'interior, posar-se primer. Tot i caure, encara va continuar segon fins a la recta contra peraltada que aconseguia fer muntat a la bici, on era superat pels que anaven a peu, continuant en setena posició. Al pas per meta era quart però amb poques diferències entre els sis primers. En la segona volta, en coronar la part més alta del circuit, se sortia a un empedrat on va caure donant-se un bon cop. Encara i l'entrebanc, no es descentrà ni va sofrir avaria fent la volta més lenta, però a partir d'aquí va començar la seua remuntada des de la sisena posició fins a la tercera final, que va ser després de passar al seu rival, un asturià, a 400 m de meta per disputar un agònic sprint per la medalla de bronze. Tot sobre un circuit trenca cames amb zones molt relliscoses per la humitat i contra peralts, dues zones de sorra i un tram d'escales d'almenys 20 segons amb la bici al coll.

La segona va ser Isabel en categoria cadet fèmines. Sortia amb la intenció de no tenir moltes caigudes per no avariar la bici ni fer-se mal. Al final aconseguia acabar la prova en la posició vint. Així acabava la seua preparació per a la temporada de carretera que disputarà amb el nou equip cadet del Club Ciclista Cervera.

Finalment quedava Julián, que corria el diumenge, però sobre un circuit encara més relliscós i amb molt fang per la pluja caiguda durant la nit. Sortia dels últims i la seua intenció era finalitzar la prova tan bé com siguera possible, però després del primer pas pel box, i a conseqüència d'una de les caigudes, quan va anar a posar la corona gran se li va partir el canvi de la bici, perquè que tenia la patilla doblegada. Va intentar arribar al box amb la bici al coll però com quedava molt, al final va desistir i optà per la retirada.

GRAN ACTUACIÓ D'ESTER SEGURA I MARC VEA AL CAMPIONAT DE LLARGA DISTÀNCIA

text CNB

Dissabte 10, a la piscina de Benimàmet es va celebrar el campionat autonòmic de llarga distància.

El club Natació Benicarló va estar representat a la categoria infantil per 2 nedadors: Ester Segura i Marc Vea, dirigits per Lucía Vicente.

Els nostres nedadors que debutaven amb aquesta competició, enfrontant-se per primer cop a una prova de 2000 metres en piscina, varen tindre una actuació molt bona.

Ester va ser la 6a classificada amb un temps de 24.23.48 M i Marc va ser el 4t classificat amb un temps de 23.30.41 M.

Una gran experiència per als nostres joves nedadors com a base per a introduir-se al món de les competicions d'aigües obertes que estan incrementant la seua popularitat, any rere any.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: CONTROL PROVINCIAL 3 A CASTELLÓ, EN PISCINA DE 50 METRES, 17-18/01/2015

XXII FESTA de La Carxofa

de BENICARLÓ

2015

Divendres, 9 de gener

INAUGURACIÓ DE LA FESTA DE LA CARXOFA 2015

19.00 h. Encesa de garlandes. II Demostració de Pinxos de la Carxofa i actuació musical. Pl. de la Constitució.

Del 9 al 25 de gener

VIII JORNADES DE PINXOS DE LA CARXOFA

A càrrec de bars i cafeteries de Benicarló.

Del 15 de gener a l'1 de febrer

EXPOSICIÓ DE CARTELLS DEL XVI CONCURS DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ

18.00 h. Inauguració. Edifici Còmic (C. Major, 10).

Divendres, 23 de gener

SOPAR DE GALA DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ

Agraïment a l'Associació de la Dona per la tasca i implicació en la festa des de la seua creació. Lliurament Trofeu Carxofa 80r 2015 a Manuel Risco Ferrer per la important promoció que ha realitzat de la Carxofa de Benicarló. Agraïment del Consell Agrari Municipal a la Calxa Benicarló, al CRDO Carxofa de Benicarló i al Parador de Turisme, com agraïment per la tasca portada a terme en la consecució de la Festa d'Interès Turístic de la CV.

Dissabte, 24 de gener

TORRÀ POPULAR DE CARXOFES, ORGANITZADA PEL CRDO CARXOFA DE BENICARLÓ

19.00 h. Degustació de carxofes torrades. C. de Plus XII i Pl. de la Constitució.
21.00 h. Toca ardficiala. Pl. de la Constitució.

Diumenge, 25 de gener

XXII DEMOSTRACIÓ GASTRONÒMICA DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ

11.30 h. Inauguració de la Demostració Gastronòmica
12.00 h. Inici de la Degustació Gastronòmica oberta per l'Agrupació de Restaurants de Benicarló (fins a les 13.00 h).

Del 25 de gener a l'1 de març

XX JORNADES GASTRONÒMIQUES DE LA CARXOFA DE BENICARLÓ

En els restaurants de Benicarló.

Diumenge 1 de febrer

XIII VOLTA A PEU PELS ALJUBS

Inscripcions: Cambra Agrària, dies 24, 27 i 28 de gener.

